

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Jeg må have udtalt mig uklart, for jeg er desværre nødt til at gentage, at det, der foregår i øjeblikket, ifølge juristerne er i strid med folkeskolelovens formålsparagraf, som der ikke kan laves forslag med. Det er derfor, jeg har kreeret den tanke, at man under overskriften fagsamarbejde måske kunne gøre noget lignende mellem engelsk og et eller flere andre fag.

KL 13.15

I hvilket omfang man kan gøre det, afhænger jo af, om der er tale om rent engelsksproget undervisning; det afhænger også af, om man i øvrigt i enhver henseende lever op til de trinmål, der er, og om eleverne kommer op til de samme prøver og test osv. som andre. Det afhænger også af, hvilke lærere der er. Hvis de engelske lærere f.eks. godt kan tale dansk, er det jo mere troværdigt, at de også kan lære eleverne de danske begreber, som eleverne vil blive udsat for i prøvesituationen.

Så det afhænger af mange ting, og derfor vil jeg helst ikke angive en procentsats. Men at 40 pct. af undervisningen udelukkende foregår på engelsk, er ifølge mine jurister ulovligt, og det er en minister jo nødt til at tage ad notam. Det er derfor, jeg prøver at tænke kreativt og finde andre veje, andre overskrifter og andre kriterier.

Den fg. formand (Elisabeth Arnold):

Apropos regler er reglerne her sådan, at taletiden er 1 minut, og det gælder også for ministre. Så er det hr. Villy Søvndal.

Villy Søvndal (SF):

Tak for svaret igen. Jeg synes, det skinner igenmod det hele, at ministeren er ærgerlig eller vred eller utilpas over situationen, at det er en situation, ministeren ikke kan lide, eller hvad man nu vil vælge at sige. Jeg synes, det gennemsyrrer ministerens svar, at han mener, at det, der sker, er en rigtig god idé, men at juraen i folkeskolens formålsparagraf desværre spærrer for det.

Ministeren har et problem, og det synes han er ærgerligt, for han synes, at det, der foregår, er rigtig godt, og han ville egentlig gerne – sådan hører jeg ham – give det her lov til at fortsætte. Det ville så være nærliggende at udvise lidt mere gåpåmod, om man så må sige, til at få løst det problem, altså ud over at kunne læse fag sammen, som jo ikke er en løsning på det problem, der er.

Så jeg vil godt spørge: Kan ministeren ikke vove sig lidt længere frem, lidt mere modigt angive en vej, der kan sikre, at det her kan fortsætte?

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Hvis jeg selv må sige det, har jeg været ualmindelig venlig og fremkommelig og kreativ; jeg har oven i købet været ovre på skolen, og jeg har da vist været betydelig mere original, end hr. Villy Søvndal har. Jeg har nemlig udtænkt noget, der måske kan være en løsning, og som jeg nu er i gang med at overveje, og det er man på skolen rigtig glad for. Så skal vi nu ikke se på det lyse i sagen?

Villy Søvndal (SF):

Jeg er bange for, at undervisningsministeren tager sagen for let. Men det er klart, for undervisningsministeren står midt i en kæmpe modsætning: Han har en regering, der siger, at nu skal Danmark for alvor satse på det internationale, på at vende ansigtet ud mod verden, på globalisering osv. Så er der en skole, der siger: Fint, vi har forstået signalerne, vi vil gerne gå i gang, og vi går oven i købet i gang med noget, der ikke er en eliteskole. Det er jo ikke sådan, at elever sorteres fra i det her. Vi lader os teste på det spørgsmål, der hedder: Mister vi andre dele, når vi gennemfører det her? Svaret er nej.

Jeg synes altså ikke, at undervisningsministeren er ret fremkommelig, når han siger, at det, man kunne gøre, er et fagsamarbejde, som han ikke engang vil sætte tid på. Jeg forstår ikke, at undervisningsministeren ikke er langt mere ambitiøs.

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Det var godt nok et rodet indlæg, vi lige hørte.

Men lad mig så gentage: Det handler om folkeskolelovens formålsparagraf, som jeg oven i købet tror hr. Villy Søvndal har stemt for, den stammer nemlig fra 1993, og om formuleringen om, at eleverne skal være fortrolige med deres egen kultur og have kendskab til andres. Det er den formulering, der ifølge juristerne sætter visse grænser for, hvor meget der udelukkende kan foregå på fremmedsprog. Derimod kan man lave fagsamarbejde, og det er den vej, jeg så vil udforske, og jeg tror, vi kan komme ganske langt ad den vej.

Hermed sluttede spørgsmålet.